

GÜNÜMÜZÜN ÇANAKKALE'SİNİ YARATMAK

Kutlu Sesleniş Dergisi, 2007, No.50

Yıldırım Koç

Çanakkale Zaferi'nin üzerinden 92 yıl geçti. Bu yılki kutlamalar daha da coşkuluymdu. Ancak, benim kuşağımın dedelerinin zaferini yalnızca 18 Mart'ta şehitlerimizi sevgi, saygı ve rahmetle anarak kutlayamayız. 18 Mart'lar da zaferimizin kime karşı nasıl verildiğini hatırlayalım, şehitlerimizi ve gazilerimizi analım. Yılın diğer günleri ise bizim kuşaklarımıza düşen görevleri sabırla, inatla, inançla yerine getirelim. Gerçek saygı bunu gerektirir.

1915 yılında vatanımıza emperyalistler saldırıyordu. Bugün de emperyalistler vatanımıza saldırmaktadır.

Emperyalizm 2003 yılında Irak'a saldırırken kullandığı "demokrasi", "insan hakları" ve "kitle imha silahı" yalanlarının benzerlerini 92 yıl önce de kullanmıştı. Tam 40 yıl önce, üç lise öğrencisi 18 Mart'ın öncesindeki günlerde Çanakkale'ye Conkbayırı'na gitmiş, üç gün savaş bölgesini gezmiştik. Bizimkilerin yanı sıra, İngiliz emperyalizminin Yeni Zelanda ve Avustralya'dan getirdiği ve vatanımıza saldırırken ölen askerlerin (ANZAC'lar) mezarlıklarını da geziyorduk. Aynı mezarlıkta, iki mezar taşının üzerinde İngilizce olarak "demokrasi için" yazısını gördük. Bir mezar taşının üzerindeki yazı da "insanlık için asilce öldü" idi. Emperyalist saldırının adı "demokrasi" ve "insanlık"tı. Emperyalizm bugün de aynı kavramları emperyalist emeller için kullanmaktadır.

Çanakkale'yi unutulmaz kılan neydi? Vatan, özgürlük, bağımsızlık, namus ve şeref için birlik, kararlılık ve fedakarlık.

Bugün de yaşadığımız büyük tehdit ve saldırılar karşısında bunlara ihtiyacımız var.

Tarihte boyunduruk yaşamamış bir milletiz; ancak bugün adım adım bu büyük tehlike yaklaşmaktadır.

Günümüzün Çanakkalesi farklı şartlarda ve biçimlerde yaratılmak zorundadır.

Vatanımız, özgürlüğümüz, bağımsızlığımız, namusumuz ve şerefimiz, ABD ve AB emperyalizminin tehdidi ve saldırısı altındadır.

Bu emperyalist güçler bir taraftan askeri alanda uşak ruhlu bölücü terör örgütü aracılığıyla, diğer taraftan diğer besleme sivil toplum örgütleriyle, sivil işbirlikçileriyle, uşaklarıyla, ajanlarıyla saldırmaktadır.

Düşman bugün daha tecrübelidir; daha sinsidir. Biz de tedbirlerimizi ona göre almak zorundayız. Çanakkale bugün bir kez geçilirse, çöküntü tehlikesi daha da artacaktır.

Ne yapmalıyız?

Soğuk Savaş döneminde emperyalistlerin ülkemizde yarattıkları saflaşmaları ve kavgaları bırakmalıyız; hafızamızdan silmeliyiz. Bunları kinle ve intikam duygularıyla değil, yalnızca kendi hatalarımızdan ders çıkarmak için hatırlamalıyız. 1915 yılında kan davalıları bile vatan için düşmanın üzerine birlikte yürüdü; bir diğeri için canını feda etti. Vatan ve bağımsızlık kaygısı olan, namusunu ve şerefini emperyalistlere karşı koruyan herkes, benim kardeşimdir. Farklılıklarımız aile içi değişik görüşlerdir ve zenginliğimizdir.

Emperyalizm "böl – yönet" politikasını bugün köken ve dini inanç temelinde uygulamaktadır. Atatürk, "Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Türkiye halkına Türk milleti denir" demiştir. Bizi

birbirimize bağlayan kopmaz bağ, vatanımız olan bu topraklarda ancak milli birlik ve bütünlük içinde yaşayabileceğimiz bilinci ve inancıdır. Emperyalizmin azınlık yaratma ve tarikat-cemaat ilişkilerini güçlendirme çabalarına karşı anti-emperyalist milli bilinci öne çıkarmalıyız.

Anayasamızda ifade edildiği biçimiyle, Türkiye Cumhuriyeti, demokratik ve laik bir sosyal hukuk devletidir. Bu özellikler, milletimizi daha da bütünleştirecek, devletimizle milletimiz arasındaki bağları daha da pekiştirecektir. Vatan savunmasının bugünkü özet programı da budur.

Çanakkale Zaferi bize güç veriyor. Biz tarihte mucizeler yaratmış bir milletiz. Bizim tavır ve tepkilerimiz, emperyalistlerin kendi sömürgelerinde alıştıkları tavırlardan farklıdır. Dik başlıyız. Şerefimize ve haysiyetimize düşkünüz; gerektiğinde pire için yorgan yakarız. İnanığımız dava uğruna (geçmişte yanıltılarak) kardeş kanı bile döktük. Şimdi kardeşler birlik olduğumuzda başaramayacağımız iş yoktur.

Çanakkale Zaferi gururumuzdur, onurumuzdur, güç kaynağımızdır. Övünmekte haklıyız. Ama benim kuşağımın dedelerimize, gençlerimizin de büyük dedelerine karşı büyük sorumluluğu var. Emperyalizme karşı, ortak vatanımız, özgürlüğümüz, bağımsızlığımız, namusumuz ve şerefimiz için hep birlikte mücadele etmek zorundayız. Sevgi, saygı ve rahmetle andığımız şehitlerimiz ve gazilerimiz ancak o zaman huzur bulacaklardır.